

За подання такого звернення та повернення особи тимчасово затриманого транспортного засобу не може стягуватися плата.

Порядок тимчасового затримання та зберігання транспортних засобів на спеціальних майданчиках та стоянках визначається Кабінетом Міністрів України.

У разі отримання підрозділом ДАІ квитанції про сплату штрафу іноземним водієм, який поїхав з місця вчинення правопорушення, залишивши посвідчення водія, або неможливості стягнення призначеного штрафу після закінчення строку виконання постанови, а також після виконання постанови про позбавлення іноземця права керування транспортними засобами його посвідчення водія разом з копією постанови (у випадку сплати штрафу - без постанови) у десятиденний строк надсилається до Департаменту ДАІ МВС України для передачі Консульському управлінню Міністерства закордонних справ України. Кореспонденція, що надсилається в Департаменту ДАІ МВС України, повинна включати супровідний лист з чітко зазначеними прізвищем громадянина, країною його проживання, стислим змістом правопорушення, іншими необхідними відомостями й даними. Супровідний лист підписується керівництвом Державтоінспекції Республіки Крим, міст Києва та Севастополя, областей України.

Під час оформлення відповідних документів про ДТП за участю транспортних засобів іноземних власників у протоколі в рядку «Номерний знак» копіюються реєстраційні національні номери автотранспорту (літерні та цифрові символи). Водіям видається довідка про пошкодження транспортних засобів.

Документи, які використовувались при розгляді справи (протокол, копія постанови тощо), підшиваються до справи та в установленому порядку зберігаються.

Таким чином, відповідальність іноземців та осіб без громадянства за порушення у сфері правил та безпеки дорожнього руху в Україні, регулюється нормами міжнародного права, міжнародними договорами, Законом України «Про дорожній рух», постановами Кабінету міністрів України та актами МВС України.

Марченко С. М.,
слухач 4-К-А курсу юридичного факультету
ННІЗДН НАВС

ОСНОВНІ НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ

Самим важливим напрямом здійснення адміністративної реформи поряд із створенням правової бази та формування організаційних структур є кадрове забезпечення, добір і розстановка високопрофесійних, чесних, патріотично налаштованих працівників апарату державного управління.

Реформування державної служби, як і будь-яких інших суспільних явищ не може мати остаточного характеру, тобто реформування здійснюється майже безперервно. Постійно виникають нові суспільні відносини, виникають нові проблеми та способи їх вирішення, змінюється суспільно-політична,

економічна ситуація, і у зв'язку з цим змінюються підходи та методи для їх розв'язання. Правові норми, які формують інститут державної служби, через діяльність апарату органів публічної влади забезпечують функціонування держави.

Одним з головних завдань адміністративної реформи в Україні є забезпечення високої ефективності державного управління, а ця ефективність значною мірою залежить саме від державних службовців, і тут слід розглядати державне управління як діяльність, що здійснюється людьми, стосовно людей і винятково в їх інтересах. На даний момент система державної служби має багато недоліків, і одним з головних є питання найму, просування по службі, здобуття відповідного рівня кваліфікації а також рівня корупції та мотивації державних службовців.

Концепція адміністративної реформи в Україні передбачає, що державна служба має розвиватися на таких принципах: класифікації державних органів і посад державних службовців; визначення сфери державної служби і статусу державних службовців; конкурсності, об'єктивності, прозорості і гласності при прийнятті на державну службу та здійсненні службової кар'єри; вдосконалення адміністративної культури державних службовців та посилення суспільної довіри до них; правової захищеності та політичної нейтральності на державній службі; мотивації, стимулювання та заохочення державних службовців; професійної підготовки кадрів для державної служби; оптимізації структури управління державною службою [1].

Метою адміністративної реформи є поетапне створення такої системи державного управління, що забезпечить становлення України як високо розвинутої, правової, цивілізованої європейської держави з високим рівнем життя, соціальної стабільності, культури та демократії, дозволить їй стати впливовим чинником у світі та Європі. Її метою є також формування системи державного управління, яка стане близькою до потреб і запитів людей, а головним пріоритетом її діяльності буде служіння народові, національним інтересам. Ця система державного управління буде підконтрольною народові, прозорою, побудованою на наукових принципах. Витрати на утримання управлінського персоналу будуть адекватними фінансово-економічному стану держави [2].

Для досягнення мети адміністративної реформи стосовно державної служби мають бути розв'язані такі завдання, як: організація на нових засадах державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; створення сучасної системи підготовки та перепідготовки управлінських кадрів.

Основними цілями і завданнями державної служби як інституту української держави є: охорона конституційного устрою створення умов для розвитку відкритого громадянського суспільства захист прав та свобод людини і громадянина; забезпечення ефективної діяльності державних органів відповідно до їх повноважень і компетенції.

На даний час відбувається процес удосконалення системи професійного навчання державних службовців. Адже саме від професіоналізму службовців, їхнього вміння правильно приймати управлінські рішення залежить майбутнє нашої Держави.

Щодо побудови сучасної системи державного управління основними завданнями є: законодавче закріплення принципів діяльності та засад організації системи державного управління та державної служби; створення механізму реалізації функцій державного управління відповідно законодавчих основ та суспільних потреб.

Запорукою демократичного розвитку України є ефективна організація державної служби, відповідність європейським стандартам, забезпечення захисту прав громадян, які перебувають на державній службі. Указом Президента України від 20 вересня 2007 року №900 «Про заходи щодо реформування державної служби в Україні та забезпечення захисту конституційних прав державних службовців» [3] на Кабінет Міністрів України покладено завдання з доопрацювання законопроекту про внесення змін до Закону України «Про державну службу» (нова редакція), з урахуванням положень Концепції розвитку законодавства про державну службу.

Слід зауважити, що новий Закон про державну службу визначає правовий статус державного службовця, порядок вступу на державну службу, її проходження та припинення. Посади державних службовців залежно від характеру та обсягу посадових повноважень розбиті на п'ять груп та дев'ятнадцять підгруп, передбачає дев'ять рангів державних службовців. Схему посадових окладів державних службовців щорічно буде встановлювати Кабінет Міністрів України. Законом для них встановлена пенсія в розмірі 80% зарплати. При виході на пенсію державному службовцю виплачується одноразова грошова допомога в розмірі десяти посадових окладів за умови наявності стажу державної служби не менше десяти років [4].

Правові засади державної служби та служби в органах місцевого самоврядування закріплені Конституцією України, згідно з якою основи державної служби визначаються виключно законами України. Хоча Основний Закон нашої держави не містить приписів, які б всебічно регулювали державні відносини, він включає значне число норм, які мають відношення до державного апарату, а відтак і до державної служби.

Роблячи висновки, слід зауважити про те, що Україна знаходиться на межі докорінних змін. В результаті здійснення адміністративної реформи в Україні відповідно до Концепції передбачається поступове формування раціонального механізму державного управління, який дозволить підвищити ефективність виконавчої влади.

Список використаних джерел:

1. Концепція адміністративної реформи в Україні. - К. : , 1998. – 28с.
2. Указ Президента України «Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні» від 28.05.2006 року зі змінами.
3. «Про заходи щодо реформування державної служби в Україні та забезпечення захисту конституційних прав державних службовців»: Указ Президента України від 20 вересня 2007 року №900.
4. Нова редакція закону «Про державну службу» прийнята Верховною Радою 17 листопада 2011 року.